

Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Łódzkiego z dnia 10 maja 2016 r. stwierdzające nieważność uchwały Rady Miejskiej (...) z dnia 31 marca 2016 roku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta (...), w obrębie ewidencyjnym (...), w rejonie ulic Łęczyckiej – Rzemieślniczej - Chabrowej, w całości.

Uzasadnienie tezy (wyciąg)

(...) Z ustaleń dokonanych przez organ nadzoru wynika, że przedmiotowa uchwała została uchwalona z istotnym naruszeniem zasad sporządzania aktu planistycznego określonych w art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 roku w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. Nr 52, poz. 315).

Tereny objęte przedmiotowym planem miejscowym położone są w sąsiedztwie istniejącego cmentarza żydowskiego, na którym mogą być dokonywane pochówki zmarłych. Na tych terenach, przed zmianą planu, były wyznaczone strefy ochronne od cmentarza, które zlikwidowano. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się obowiązkowo, szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, jeśli takie tereny znajdują się w granicach planu. Ustawa z 31 stycznia 1959 roku o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U z 2015 roku poz. 2126) w art. 5 ust. 3 nakazuje ustalanie szerokości pasów izolujących teren cmentarzy od innych terenów, w szczególności terenów mieszkalnych. Według § 3 ust. 1 powołanego rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej obszary wokół cmentarzy podlegają ograniczeniom w zabudowie i zagospodarowaniu terenu. Odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych oraz zakładów związanych z produkcją lub przechowywaniem żywności powinna wynosić co najmniej 150 m. Przepisy dopuszczają zmniejszenie odległości zabudowy od cmentarza do 50 m, pod warunkiem, że teren w strefie ochronnej cmentarza w odległości od 50 do 150 m posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki są do niej podłączone.

W ustaleniach szczegółowych niniejszego planu miejscowego, dla terenów o symbolach 3.136.MNu i 3.139.MNu przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z usługami, w ogóle nie wyznaczono stref ochronnych od cmentarza, a dla terenu o symbolu 3.138.MNu strefę izolacyjną od cmentarza wyznaczono na 10 m. Dla terenu oznaczonego symbolem 3.137P, przeznaczonego w planie pod obiekty produkcyjne, składy, magazyny z dopuszczeniem pomieszczeń o funkcji handlu również ograniczono strefę ochronną od cmentarza do 10 m.

Brak określenia strefy sanitarnej cmentarza w planie miejscowym, która wiąże się z ograniczeniem, a często i zakazem realizacji obiektów budowlanych, jest istotnym naruszeniem

zasad sporządzania aktu planistycznego, powodującym jego nieważność. Przy czym nie jest istotne czy dotyczy to cmentarza już istniejącego czy projektowanego.

Podobnie orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku sygn. akt II OSK 1623/11 z dnia 27 października 2011 roku. (...)